

Noé története

1

1 Mózes 6.

¹Történt pedig, hogy amikor az emberek kezdtek elszaporodni a földön, és leányaik születtek, ²látták az istenfiak, hogy szépek az emberek leányai, ezért feleségül vették közülük mindazokat, akiket kiszemeltek maguknak. ³Akkor ezt mondta az ÚR:

– Ne maradjon lelkem örökké az emberben, hiszen ő csak test. Legyen az életkora százhusz esztendő.

⁴Abban az időben, amikor az istenfiak bementek az emberek leányaihoz, és azok gyermekeket szültek nekik - sőt még azután is -, óriások éltek a földön. Ők azok a vitézkedők, akik ősidőktől fogva hírnevűek voltak. ⁵Amikor látta az ÚR, hogy az emberi gonoszság mennyire elhatalmasodott a földön, és hogy az ember szívének minden szándéka és gondolata szüntelenül csak gonosz, ⁶megbánta az ÚR, hogy embert alkotott a földön, és megszorodott szívében. ⁷Azért ezt mondta az ÚR:

– Eltörlöm a föld színéről az embert, akit teremtettem; az emberrel együtt az állatokat, a csúszómászókat és az égi madarakat is, mert megbántam, hogy alkottam őket.

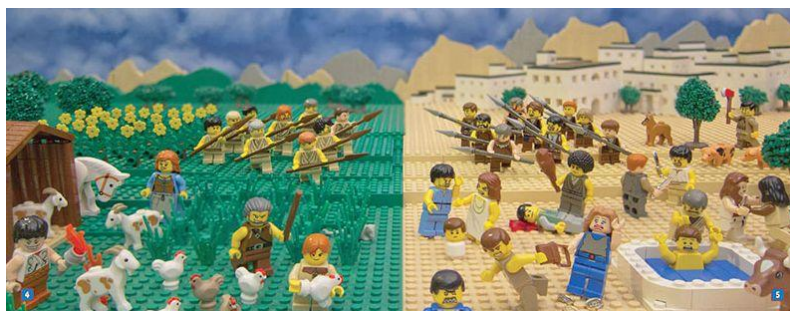

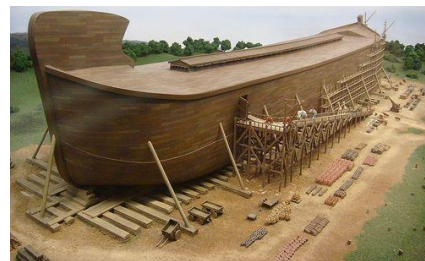
⁸De Nőé kegyelmet talált az ÚR előtt. ⁹Nőének ez a története: Nőé igaz ember volt, feddhetetlen a maga nemzedékében. Az Istennel járt Nőé. ¹⁰Nőé három fiút nemzett: Sémét, Hámot és Jáfetet. ¹¹A föld pedig mind romlottabb lett az Isten előtt, és megtelt a föld erőszakossággal. ¹²És Isten látta, hogy mennyire megromlott a föld, mert mindenki rossz útra tért a földön. ¹³Ezt mondta Isten Nőének:

– Elhatároztam, hogy minden élőnek véget vetek, mert erőszakossággal telt meg miattuk a föld. Ezért elpusztítom őket a földdel együtt. ¹⁴Csinálj bárkát góferfából, készíts rekeszeket a bárkában, és vond be kívül-belül szurokkal. ¹⁵Így készítsd el azt: a bárka hossza háromszáz könyök legyen, szélessége ötven könyök és magassága harminc könyök. ¹⁶Ablakot is csinálj a bárkára, és egy könyökre hagyd azt felülről; a bárka ajtaját az oldalára helyezd. Készíts alsó, középső és felső emeletet. ¹⁷Mert én özönvizet fogok hozni a földre, hogy elpusztítsak az ég alatt minden élőlényt. Minden el fog pusztulni, ami a földön van. ¹⁸Veled azonban szövetségre lépek: menj be a bárkába fiaiddal, feleségeddel és fiaid feleségeivel együtt. ¹⁹És vigyél be a bárkába minden élőlényből, mindenből kettőt-kettőt, hogy életben maradjanak veled együtt. Hímek és nőstények legyenek azok.

²⁰A madaraknak, az állatoknak és a föld minden csúszómászójának különböző fajtáiból, mindegyikből kettő-kettő menj be hozzád, hogy életben maradjon. ²¹Vigyél magaddal mindenféle eledelet, ami csak megehető; gyűjtsd be magadhoz, hogy legyen enivalótok, neked is, meg azoknak is.

²²Nőé meg is tett mindent, úgy járt el, ahogyan Isten megparancsolta neki.

1 Mózes 7.

2

¹Akkor ezt mondta az ÚR Nóénak:

– Menj be egész házad népével a bárkába, mert csak téged látlak igaznak ebben a nemzedékben. ²Minden tiszta állatból hetet-hetet vigyél magaddal, hímet és nőtényt. Azokból az állatokból, amelyek nem tiszták, kettőt-kettőt, hímet és nőtényt. ³Az égi madaraktól is hetet-hetet, hímet és nőtényt, hogy maradjon utódjuk az egész földön. ⁴Mert hét nap múlva negyven nap és negyven éjjel tartó esőt bocsátok a földre, és eltörlök a föld színéről minden élő, amelyet alkottam.

⁵Nóé meg is tett mindent úgy, ahogyan az ÚR megparancsolta neki. ⁶Nóé hatszáz éves volt, amikor özönvíz lett a földön. ⁷Bement tehát Nóé fiaival, feleségével és fiainak feleségeivel a bárkába az özönvíz előtt. ⁸A tiszta állatok közül, de a nem tiszta állatok közül is, a madarak és mindenféle földi csúszómászók közül ⁹kettő-kettő ment be Nóéhoz a bárkába: hímet és nőtény, ahogyan megparancsolta Isten Nóénak. ¹⁰A hetedik napon özönvíz lett a földön.

¹¹Nóé életének hatszázadik évében, a második hónap tizenhetedikén, fölfakadt ezen a napon a nagy mélység minden forrása, és megnyíltak az ég csatornái. ¹²Negyven nap és negyven éjjel esett az eső a földre. ¹³Még azon a napon bement Nóé és Nóé fiai, Sém, Hám és Jáfet, Nóé felesége és fiainak három felesége a bárkába, ¹⁴és velük együtt mindenfajta élőlény, mindenféle állat és mindenféle csúszómászó, amely csak csúszik-mászik a földön, mindenfajta repeső állat, madarak és szárnyasok.

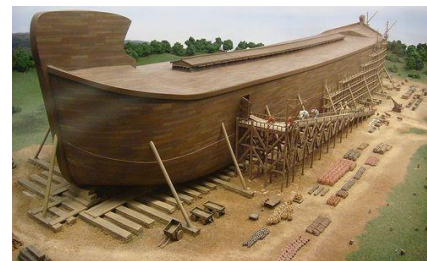

¹⁵Kettő-kettő ment be Nóéhoz a bárkába mindenféle élőlényből. ¹⁶Hím és nőtény ment be minden élőből; bementek, ahogyan Isten parancsolta. Az ÚR pedig bezárta Nóé után az ajtót. ¹⁷Amikor már negyven napja tartott az özönvíz a földön, annyira megnövekedett a víz, hogy elbírta a bárkát, és az fölemelkedett a földről.

¹⁸A víz egyre áradt és növekedett a földön, úgyhogy a bárka a víz színén úszott. ¹⁹A víz egyre erősebben áradt a földön, és elborította a legmagasabb hegyeket is az ég alatt. ²⁰Sőt tizenöt könyöknyit áradt a víz azután, hogy elborította a hegyeket. ²¹Elpusztult minden test, amely a földön mozgott: madár, állat és vad, a földön nyüzsgő minden féreg és minden ember.

²²Minden meghalt, aminek az orrában élet lehelete volt, ami a szárazföldön élt. ²³Eltörölt Isten minden élő, amely a föld színén volt, embert és állatot, csúszómászót és égi madarat. Mindent eltörölt a földről, csak Nóé maradt meg és azok, akik vele voltak a bárkában.

²⁴A víz százötven napig áradt a földön.

1 Mózes 8.

3

¹Isten azonban nem feledkezett meg Nóéről, sem azokról az élőlényekről, azokról az állatokról, amelyek vele voltak a bárkában. Szelet bocsátott Isten a földre, és a víz apadni kezdett. ²Bezárultak a mélység forrásai és az ég csatornái; megszűnt esni az eső az égből.

³Azután a víz egyre jobban visszahúzódott a földről, és százötven nap múlva leapadt a víz. ⁴A bárka pedig a hetedik hónap tizenhetedik napján megfeneklett az Ararát-hegységben. ⁵A víz állandóan fogyott a tizedik hónapig. A tizedik hónap első napján láthatókká váltak a hegyek csúcsai.

⁶Negyven nap múlva kinyitotta Nóé a bárka ablakát, amelyet csinált, ⁷és kiengedett egy hollót.

Az újra meg újra kirepült, meg visszatért, amíg föl nem

száradt a víz a földről.

⁸Kiengedett egy galambot is, hogy lássa: vajon leapadt-e a víz a föld színéről.

⁹De a galamb nem talált helyet a lábának, hogy leszállhasson, ezért visszatért hozzá a bárkába, mert víz borította az egész föld színét. Ő pedig kinyújtotta a kezét, megfogta és bevette magához a bárkába. ¹⁰Várakozott még újabb hét napig, és ismét kiengedte a galambot a bárkából.

¹¹Estére megjött hozzá a galamb, és ekkor már egy leszakított olajfalevél volt a csőrében. Ebből tudta meg Nóé, hogy a víz leapadt a földről. ¹²Várakozott még újabb hét napig, és kiengedte a galambot, de az már nem tért vissza hozzá.

¹³A hatszázegyedik esztendőben, az első hónap első napjára fölszikkadt a víz a földről. Ekkor Nóé eltávolította a bárka födelét, és látta, hogy már megszikkadt a föld színe.

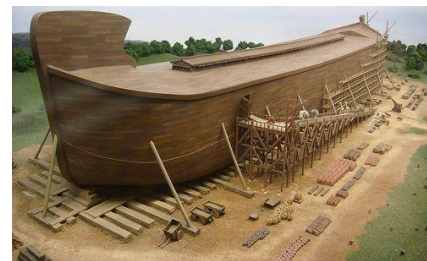
¹⁴A második hónap huszonhetedik napjára megszáradt a föld. ¹⁵Ekkor így szólt Isten Nóéhoz: ¹⁶Jöjj ki a bárkából feleségeddel, fiaiddal és fiad feleségeivel együtt! ¹⁷Mindenféle élőlényt, amely csak veled van: madarat, állatot és minden földi csúszómászót hozz ki magaddal, hadd nyüzsögjenek a földön, szaporodjanak és sokasodjanak a földön!

¹⁸Kijött tehát Nóé fiaival, feleségével és fiainak feleségeivel együtt. ¹⁹Minden élőlény, minden csúszómászó, minden madár, minden, ami mozog a földön, csoportonként kijött a bárkából.

²⁰Azután oltárt épített Nóé az Úrnak, és vett minden tiszta állatból és minden tiszta madárból, és égőáldozatokat mutatott be az oltáron. ²¹Amikor az ÚR megérezte a kedves illatot, ezt mondta magában az ÚR:

– Nem átkozom meg többé a földet az ember miatt, bár gonosz az ember szívének szándéka ifjúságától fogva, és nem irtok ki többé minden élő, ahogyan most cselekedtem. ²²Amíg csak föld lesz, nem szűnik meg a vetés és az aratás, a hideg és a meleg, a nyár és a tél, a nappal és az éjszaka.

1 Mózes 9, 1-17

4

¹Isten megáldotta Nóét és fiait, és ezt mondta nekik:

– Szaporodjatok, sokasodjatok, és töltsétek be a földet! ²Féljen és rettegjen tőletek minden földi állat és minden égi madár, kezetekbe adom őket minden földi csúszómászóval és a tenger minden halával együtt. ³Minden, ami mozog, ami csak él, legyen a ti eledeletek. Nektek adom mindezt éppúgy, mint a zöld növényt. ⁴De húst az éltető vérral együtt ne egyetek! ⁵A benneteket éltető vért pedig számon kérem. Minden élőlénytől számon kérem azt, az embertől is. Számon kérem az ember életét: egyik embertől a másiktól. ⁶Aki ember vérént ontja, annak vérént ember ontja. Mert Isten a maga képmására alkotta az embert. ⁷Ti azért szaporodjatok, sokasodjatok, népesítsétek be a földet, sokasodjatok rajta!

⁸Isten azt mondta Nóénak és fiainak:

– ⁹Íme, szövetségre lépek veletek és utódaitokkal, ¹⁰meg minden élőlényel, amely veletek van: madárral, állattal és minden földi élőlényel; mindennel, ami a bárkából kijött, minden földi élőlényel. ¹¹Szövetségre lépek veletek, és semmi sem pusztul el többé özönvíz miatt, mert nem lesz többé özönvíz a föld elpusztítására.

¹²Majd azt mondta Isten:

– Ez a jele a szövetségnek, amit én szerzek veletek és minden élőlényel, amely veletek van, minden nemzedékkel, örökre: ¹³szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök. ¹⁴Amikor felhőt borítok a földre, és feltűnik az ív a felhőn, ¹⁵akkor visszaemlékezem a szövetségre, amelyet kötöttem veletek és minden élőlényel, amely testben él, és nem lesz többé a víz özönvízzé minden test pusztulására. ¹⁶Ha ott lesz az ív a felhőn, látni fogom és visszaemlékezem az örök szövetségre, amelyet Isten kötött minden élőlényel, amely testben él a földön.

¹⁷Akkor ezt mondta Isten Nóénak:

– Ez annak a szövetségnek a jele, amelyet minden földi élővel kötöttem.

